

[**LELI POLELI** *av, int i sb*

leli poleli *av, lelum polelum int, Lelus (i) Polelus sb.*

sg N Lelus (i) Polelus. ◊ I Lelusem (i) Polelusem.

Teksty nie oznaczają é oraz ó (Cn e oraz o jasne).

Sł stp: ileli, Cn: lelom – polelom wstęp)†(2v, Linde XVI – XVIII w.

1. *Prawdopodobnie opieszale, leniwie: Iestemlÿ ja wloszną chwale moÿe tako drogo kupÿl, a ktoz ja daremno otrzÿma, lelÿ polelÿ nÿcz nÿe czÿrpÿącz, nÿcz dobrego nÿedzÿelaÿącz ModlKonst 106.*

2. *Okrzyk biesiadny; (verbum) effutitium Cn: Naprzod tedy Polacy/ Pomorczycy/ Mazurowie ty naprzednieÿsze Bogi mieli [...] Caſtora teſz y Poluxa Rzymſkich boſzkow chwalili/ ktorych Lelufem y Palelufem [!] nazywáli/ co iefzcze y do dzifiefÿzych czáfſow v Mazurow y Polakow ná bieſiádach/ gdy ſobie podleia/ iáwnie ſlyſzemy/ kiedy Lelum po Lelum wykrzykaia. StryjKron 147.*

3. *n-pers Mityczne bóſtwa lechickie: Lelus Polelus Caſtor/ Polux. StryjKron 146 marg, 146 (Linde); kiedy miaſto práwego á żywego Bogá [...] Pochwiſty/ Lelipoleli/ Pioruny/ Gwiazdy/ y Węſze [Polska] chwalia. WujPos 1575 185.*

MK